

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 3To/85/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010389  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6923010389.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2023, v trestnej veci obžalovaného C. T. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., § 127 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24. augusta 2023, sp. zn. 4T/26/2023, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného C. T., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E. XXX/X, E. F., okres E. F., zamestnanec spoločnosti Q. W. N. F., s.r.o.,

### odsudzuj e

podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný C. T. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., § 127 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistených dňoch v období od mesiaca máj 2022 až do konca mesiaca december 2022 v byte na ulici E. XXX/X v meste E. F., opakovane minimálne trikrát vykonal súlož s nevlastnou dcérou maloletou T. F., nar. XX.XX.XXXX, s dcérou svojej manželky, s ktorou žili v spoločnej domácnosti, s jej súhlasom, aj napriek tomu, že vedel, že menovaná ešte nedovršila pätnásť rok svojho veku.

Za to bol odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním počas celej skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba 4 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k maloletej poškodenej Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydliskom E. XXX/X, XXX XX E. F., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija maloletej poškodenej alebo v určenom mieste, kde sa maloletá poškodená zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28. septembra 2023. V úvode popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku. Má za to, že okresný súd správne kvalifikoval konanie obžalovaného v zhode s obžalobou, avšak uložený trest považuje za nedostatočný a neprimeraný. Je toho názoru, že u obžalovaného neboli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Samotný uložený trest nezodpovedá druhu a charakteru trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil. Ide o závažný zločin, ktorého sa dopustil voči chránenej osobe a už len z tohto dôvodu by mal byť obžalovanému uložený nepodmienečný trest bez aplikácie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. Navrhol uloženie nepodmienečného trestu v dolnej hranici trestnej sadzby a jeho zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti J. práce, sociálnych vecí a rodiny E. F. a L.. Y. U. ako opatrovníčky poškodenej maloletej, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní a navrhol uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici základnej trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Obžalovaný opakovane prejavil ľútosť nad spáchaním predmetného trestného činu. Uviedol, že veľmi ľutuje, čoho sa dopustil a veľmi prosí, aby mu súd nechal podmienku. Dodal, že ani v minulosti sa ničoho podobného nedopustil a zopakoval, že to veľmi ľutuje. Poukázal na to, že si poctivo zarába, je zamestnaný 17 rokov u toho istého zamestnávateľa, pričom v súčasnosti už má aj zdravotné problémy, keď prekonal zápal mozgových blán a stále je práceneschopný. Prisahal sa, že už nikdy nič podobné neurobí. Uzavrel, že kvôli tomuto skutku sa aj rozviedli s manželkou, pričom s poškodenou maloletou sa nestretáva a nechce ju do konca života vidieť. Obžalovaný počas prednesu konečného návrhu plakal.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne (vo výroku o treste odňatia slobody došlo k sprísneniu uloženého trestu, nie však v takom rozsahu, ako požadoval prokurátor, keď krajský súd síce znížil výmeru trestu z 3 rokov na 2 roky a 6 mesiacov, avšak jeho výkon obžalovanému podmiennečne neodložil).

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., § 127 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom, i keď s ustanovenou skúšobnou dobou 4 roky so súčasným uložením probačného dohľadu, obmedzeniami a povinnosťami, uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je neprimerane mierny. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2

Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Predovšetkým krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť, vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy a správne u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Za správne taktiež krajský súd považuje i okresným súdom použitý inštitút mimoriadneho zníženia trestu. Napriek tomu, v konečnom dôsledku je krajský súd na rozdiel od okresného súdu toho názoru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. je možné v tomto prípade dosiahnuť už len najprísnejším trestom, teda uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Jedine uloženie tohto trestu splní funkciu ochrannú, represívnu, preventívnu a morálnu a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. ako i ďalších zákonných ustanovení upravujúcich zásady ukladania trestov. I keď, vzhľadom na kritický postoj obžalovaného ku skutku, ktorého sa dopustil a jeho úprimnú ľútosť je možné predpokladať, že z pohľadu individuálnej prevencie by postačoval i trest podmienený, nemožno opomenúť, že trest má pôsobiť zároveň ako nástroj generálnej prevencie. Z tohto pohľadu je potom v zásade vylúčené, aby pri trestnom čine, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od 7 rokov do 12 rokov, bol uložený iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody. Ako už bolo vyššie uvedené, za predmetný skutok ustanovuje zákon sadzbu 7 až 12 rokov, z čoho je zrejme, že spoločnosť má eminentný záujem na tom, aby páchatelia trestného činu tohto druhu boli sankcionovaní prísnejšími trestami, ktorej požiadavke uloženie podmieneného trestu nezodpovedá. V danom prípade sa správania, ktoré naplnilo skutkovú podstatu predmetného zločinu dopustil obžalovaný na chránenej osobe a za daného stavu je potom okresným súdom uložený podmienený trest odňatia slobody podľa názoru krajského súdu neprimerane mierny.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody krajský súd prihliadol na to, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný. Prijaté vyhlásenie o vine je samostatným dôvodom na aplikáciu ust. o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Takýto procesný postup zo strany obžalovaného možno považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadnúť pri ukladaní druhu a výmery trestu. Ako vyplýva zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017, samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavuje trest nie kratší ako 4 roky a 8 mesiacov.

Taktiež krajský súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody pristúpil i k aplikácii mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Ako už bolo vyššie naznačené, krajský súd v zhode s názorom okresného súdu má za to, že okolnosti konkrétneho prípadu ako aj pomery obžalovaného odôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu, nie však až v takom rozsahu, ako to učinil okresný súd. Správne okresný súd podotkol, že druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Možnosť aplikácie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. potom videl krajský súd jednak v okolnostiach konkrétneho prípadu ako i v pomeroch obžalovaného s tým, že okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatelia. Obžalovaný ku svojmu protiprávnemu konaniu zaujal sebakritický a kajúcny postoj, pred krajským súdom plakal a prisahal, že sa už nikdy ničoho podobného nedopustí. Uvedomuje si, aké negatívne následky mal na jeho rodinný život spáchaný zločin, keď s manželkou sa rozviedli a s poškodenou maloletou ukončil akýkoľvek kontakt. Možnosť nápravy obžalovaného je potom zjavná. Krajský súd tak nemá pochybnosti, že pri obžalovanom splní účel aj trest kratšieho trvania. Pokiaľ ide o pomery obžalovaného, u tohto naďalej pretrváva práceneschopnosť v dôsledku prekonaného zápalu mozgových blán, inak je riadne

zamestnaný, dlhodobo u toho istého zamestnávateľa. Na základe týchto skutočností možno preto urobiť záver, že pri obžalovanom sa jednalo o nerozvážny exces tohto druhu, inak z riadneho spôsobu života a preto trest uložený čo aj na samej spodnej hranici 7 rokov by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a súčasne na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšej výmery, pod jeho dolnou hranicou. Napriek uvedeným záverom sa krajský súd stotožnil s názorom okresného prokurátora, že okresným súdom uložený trest je neprimerane mierny. Za predmetný skutok, ako už bolo vyššie uvedené, ustanovuje § 201 ods. 2 Tr. zákona sadzbu 7 až 12 rokov. I keď krajský súd považoval za potrebné prihliadnuť na to, že obžalovaný vyhlásil vinu, ako i to, že spáchanie skutku ľutuje a kajú sa zaň, teda, že možnosť jeho nápravy je zjavná, zároveň nemožno prehliadať, že tohto skutku sa dopustil na chránenej osobe. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má krajský súd za to, že primeraným trestom je nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Jedine takto uložený trest splní nielen účel individuálnej, ale i generálnej prevencie, ktorú nemožno dávať do úzadia.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čo je odôvodnené tým, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Výrok o vine obžalovaného už nadobudol právoplatnosť, preto tento výrok krajský súd nepreskúmaval a v tejto časti zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.